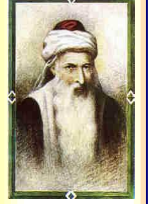

מכון "הלכות שבת החדשי" – ללימוד כל אר"ה "הלכות שבת" – במעגל החודש
 שעל ידי "מעגל עולמי ללימוד שולחן ערוך הלכות שבת"
 אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים

עמ"י

עש"ו

רבינו יוסף קארו זיע"א
 בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
 נפטר בעיר פראג בשנת ה'ת"ק
 (שם אביו ר' אפרים ז"ל)

רבינו משה איסרליש זיע"א
 בעל מחבר ספר "דרכי משה"
 נפטר בעיר קראקא ז'ק"א
 (שם אביו ר' ישראל ז"ל)

רבינו משה איסרליש זיע"א
 בעל מחבר ספר "דרכי משה"
 נפטר בעיר קראקא ז'ק"א
 (שם אביו ר' ישראל ז"ל)

אמר רחבי"א אמר רבי יוחנן כל החשמו שבת נהלכתו
 אפילו עובד עבודה זרה נדוד אנוש חוחלין לו

הלכות שבת החדשי
לימוד שולחן ערוך הלכות שבת
לכל החודש – שני עמודים ליום

אמר רב יהודה אמר רב אלמלי שמו ישראל
 שבת ראשונה לא שלטה בהן אומה ולשון

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ישראל. ולידי ידועת התורה.
 נהביני עושה לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה"י
 על ידי המעגלם ברחילו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

יח לחודש

המשך סימן שח – זברים המותרים
 והאסורים לטלטל בשבת

ד. כלי שמלאכתו להיתר מותר לטלטלו
 אפילו אינו אלא לצורך הכלי שמא ישבר
 או יגנב אבל שלא לצורך כלל אסור
 לטלטלה. כתבי הקודש ואוכלין מותר
 לטלטלם אפילו שלא לצורך כלל. הגה:
 ותפלין אין לטלטלם כי אם לצורך (תרומת
 הדרשן ועיי' בבית יוסף). ושופר אסור לטלטלו כי
 אם לצורך גופו או מקומו (הגהות אשירי סוף
 פרק במה מדליקין):

ה. יש מתירים לטלטל כלי שמלאכתו
 לאיסור אפילו מחמה לצל על ידי ככר
 או תינוק:

ו. כל הכלים שנשברו אפילו בשבת מותר
 לטלטל שבריהם ובלבד שיהיו ראויים
 לשום מלאכה כגון שברי עריבה לכסות
 בה החבית ושברי זכוכית לכסות בה פי
 הפך אבל אם אינם ראויים לשום מלאכה
 לא. הגה: ואם נשברו במקום שיכולים להזיק
 כגון זכוכית שנשברה על השלחן או במקום
 שהולכין מותר לטלטל השברים כדי לפנותן
 שלא יזוקו בהם (כל בו והגהות מרדכי ובית יוסף
 בשם ארחות חיים):

ז. התיכת חרס שנשברה בחול מכלי וראויה
 לכסות בה כלי מותר לטלטלה אפילו
 במקום שאין כלים מצויים שם לכסותם
 בה ואם זרקת לאשפה מבעוד יום אסור
 לטלטלה כיון שבטלה מהיות עוד כלי.
 הגה: ואפילו חזי לעני הואיל והקצוהו
 הבעלים שלו אף על פי שהם עשירים
 דמוקצה לעשיר הוי מוקצה לעני כמו
 שיתבאר סוף הסימן (ר"ן פרק במה אשה).
 ודוקא התיכת חרס משום דאתיא משברי
 כלי אבל דבר שאין בו שייכות כלי כגון

צורות או אבנים אף על פי שראויים
 לכסות בהם כלי אסור לטלטלם. הגה:
 וכל דבר שאינו כלי כלל אסור לטלטלו אפילו
 לצורך גופו כל שכן לצורך מקומו (מרדכי פרק
 קמא דיום טוב):

ח. כל הכלים הנטלים בשבת דלתותיהן
 שנתפרקו מהם נטלים בין נתפרקו בחול
 בין נתפרקו בשבת:

ט. דלת של שידה תיבה ומגדל יכולים
 ליטלה מהם ואסור להחזירה גזירה שמא
 יתקע ושל לול של תרנגולים אסור בין
 ליטול בין להחזיר דכיון דמחובר לקרקע
 אית ביה בנין וסתירה:

י. כסוי בור ודות אין נטלים אלא אם כן יש
 להם בית אחיזה דאז מוכח שהוא כלי
 ושל כלים אפילו הם מחוברים בטיט
 יכולים ליטלם אפילו אין להם בית
 אחיזה והוא שתקנם ועשה בהם מעשה
 והכינם לכך או שנשתמש בהם מבעוד
 יום וכסוי חביות הקבורות בקרקע לגמרי
 צריכות בית אחיזה:

יא. מחט שלמה מותר לטלטלה ליטול בה
 את הקוץ ניטל חודה או חור שלה אסור
 וחדשה שלא ניקבה עדיין מותר:

יב. שירי מחצלאות מותר לטלטלם דחזי
 לכסות בהו טינופא ואם זרקן לאשפה
 מבעוד יום אסור לטלטלם:

יג. שירי מטלניות שבלו אם יש בהם ג'
 אצבעות על ג' אצבעות מותר לטלטלן
 ואם לאו אסור ויש מתירין אפילו אין
 להם ג' על ג' ובלבד שלא יהיו טליתות
 של מצוה:

יד. מנעל חדש מותר לשטמו מעל הדפוס
 אף על פי שמלאכתו לאיסור כיון דשם
 כלי עליו מותר לטלטלו לצורך מקומו:

טו. סנדל שנפסקה רצועה הפנימית עדיין
 תורת כלי עליו ומותר לטלטלו נפסקה
 החיצונה בטל מתורת כלי ואסור
 לטלטלו ואם הוא בכרמלית מותר לכרוך
 עליו גמי לח שהוא מאכל בהמה לתקנו
 שלא יפול מרגלו ובחצר שהוא נשמר
 שם אסור:

טז. חלוק שכבסו אותו ותחבו בו קנה ליבשו
 יכול לשטמו מעל הקנה אבל ליקח הקנה
 מתוכו אסור לפי שאינו כלי ואם תחבו
 בו כלי מותר ליטלו מתוכו אפילו הוא
 מלאכתו לאיסור כירה שנשמטה אפילו
 אחת מירכותיה אסור לטלטלה. הגה: וכן
 ספסל ארוך שנשטט אחד מרגליה כל שכן
 שתיים דאסור לטלטלה ולהניחה על ספסל
 אחרת ולישב עליה אפילו נשברה מבעוד יום
 (תרומת הדרשן סימן ע"א) אלא אם כן ישב עליה
 כך פעם אחת קודם השבת (בית יוסף סוף סימן
 שי"ג) גם אסור להכניס הרגל לשם משום בנין
 (בית יוסף שם):

יז. לבנים שנשארו מהבנין מותר לטלטלם
 דמעתה לא קיימי לבנין אלא למזגא
 (פירוש לסמוך ולשבת עליהן) עלייהו ואם
 סידרן זה על זה גלי אדעתיה שהקצן
 לבנין ואסור לטלטלם:

יח. קוץ המונח ברשות הרבים מותר לטלטלו
 פחות פחות מד' אמות ובכרמלית מותר
 לטלטלו להדיא משום דחיישינן שמא
 יזוקו בו רבים ובמקום הזיקא דרבים לא
 גזור רבנן שבות:

יט. סולם של עלייה שהוא גדול ועשוי
 להטיח בו גגו אסור לטלטלו אבל של
 שובך מותר לנטותו ממקום למקום אבל
 לא יוליכנו משובך לשובך כדי שלא
 יעשה כדרך שהוא עושה בחול ויבוא
 לצוד:

כ. חריות (פירוש ענפים) של דקל שקצצם לשריפה מוקצים הם ואסור לטלטלם ישב עליהם מעט מבעוד יום מותר לישב עליהם בשבת וכל שכן אם קשרן לישב עליהם או אם חשב עליהם מבעוד יום לישב עליהם אפילו בחול:

כא. אבל נדבך של אבנים אף על פי שחשב עליו מבעוד יום אסור לישב (עליהם) אלא אם כן למדום (פירוש סדרום). הגה: ויש אומרים דדין אבנים כדין חריות וכן עיקר (מרדכי פרק במה טומנין והמגיד פרק כ"ה בשם הרי"ף וכן יש לפרש הרא"ש):

כב. אסור לכסות פי חבית באבן או בבקעת או לסגור בהן את הדלת או להכות בהן בברזא (פירוש הקנה שמשמימים בחבית להוציא היין ממנו) אף על פי שחשב עליה מבעוד יום אסור אלא אם כן יחדה לכך לעולם אבל יחדה לשבת זה בלבד לא והני מילי בדבר שאין דרכה ליחדה לכך כגון הני דאמרן אבל בכל מידי דאורחיה בהכי כגון לפצוע בה אגוזים ביחוד לשבת אחת סגי ויש מי שאומר דלא שנא ויש אומרים שצריך שיעשה בה שום מעשה של תיקון מבעוד יום (ועיין לעיל סימן רנ"ט דביחוד סג'):

כג. מותר לחתוך ענף מן הדקל מבעוד יום ומותר להניף בו על השלחן בשבת להבריא הזכוכים כיון דלצורך חתכו עשאו כלי גמור:

כד. פשתן סרוק וצמר מנופץ שנותנים על המכה אם חשב עליהם מבעוד יום לתתם על המכה או שישב בהם שעה אחת מבעוד יום או שצבען בשמן דגלי דעתיה דלמכה קיימי או שכרכן במשיחה ליתנם על המכה בשבת תו לית בהו משום מוקצה ומשום רפואה נמי ליכא שאינו אלא כמו מלבוש שלא יסרטו בגדיו (במכה) ויש אומרים דלא סגי במחשבה לחוד:

כה. עורות יבשים בין של אומן בין של בעל הבית מותר לטלטלן. הגה: ויש אומרים דוקא עורות בהמה גסה דחזי לישב עליהם

אבל מבהמה דקה אסור אלא אם כן חשב לישב עליהם מבעוד יום (רש"י פרק במה טומנין):

כו. נסרים של בעל הבית מותר לטלטלן ושל אומן אסור אלא אם כן חשב עליהם מבעוד יום ליתן עליהם פת לאורחים או תשמיש אחר:

כז. עצמות שראויים לכלבים וקליפים שראויים למאכל בהמה ופרורים שאין בהם כזית מותר להעבירם מעל השלחן אבל אם אין הקליפים ראויים למאכל בהמה אסור לטלטלם אלא מנער את הטבלא והם נופלים ואם יש פת על השלחן מותר להגביה הטבלא ולטלטלה עם הקליפים שאינם מאכל בהמה שהם בטלים אגב הפת ואם היה צריך למקום השלחן אפילו אין עליה אלא דברים שאינם ראויים למאכל בהמה מותר להגביה ולטלטלם:

כח. חבילי עצים וקש שהתקינן למאכל בהמה אפילו הם גדולים הרבה מותר לטלטלן:

כט. כל שהוא ראוי למאכל חיה ועוף המצויים מטלטלים אותו ואם אינו ראוי אלא למאכל חיה ועוף שאינן מצויים אם יש לו מאותו מין חיה או עוף מותר לטלטל מאכל הראוי לאותו המין ואם לאו אסור. הגה: ולפי זה מותר לטלטל עצמות שנתפרקו מן הבשר מערב שבת אם ראויים לכלבים דהא כלבים מצויים (בית יוסף דלא כהר"ן):

ל. גרעיני תמרים במקום שמאכילים אותם לבהמה מותר לטלטלן ואדם חשוב צריך להחמיר על עצמו שלא לטלטלן אלא דרך שינוי:

לא. בשר חי אפילו תפל שאינו מלוח כלל מותר לטלטלו משום דחזי לאומצא וכן אם היא תפוח (פירוש מסריח, רש"י) מותר לטלטלו משום דראוי לכלבים:

לב. דג מלוח מותר לטלטלו ושאינו מלוח אסור מפני שאינו ראוי:

לג. קמיע שאינו מומחה אף על פי שאין יוצאים בו מטלטלין אותו:

לד. כל דבר מטונף כגון רעי וקיא וצואה בין של אדם בין של תרנגולים וכיוצא בהם אם היו בחצר שיושבים בה מותר להוציאם לאשפה או לבית הכסא ואפילו בלא כלי ואם היו בחצר שאינו דר שם אסור להוציאם ואם ירא מפני התינוק שלא יתלכלך בה מותר לכפות עליה כלי:

לה. אף על פי שמותר להוציא גרף של רעי ועביט של מי רגלים אסור להחזירם אלא אם כן נתן לתוכם מים:

לו. אין עושיין גרף של רעי לכתחלה דהיינו להביא דבר שעתידי לימאס כדי להוציאם לכשימאס ואם עבר ועשאו מותר להוציאם:

לז. במקום דאיכא פסידא מותר להכניס מטנו אצל גרף של רעי ולקבוע ישיבתו שם כדי להוציאם:

לח. מכניס אדם מבעוד יום מלא קופתו עפר ומיחד לו קרן זוית ועושה בו כל צרכיו בשבת כגון ליטול ממנו לכסות צואה או רוק וכיוצא בזה אבל אם לא ייחד לו קרן זוית בטל אגב עפר הבית ואסור לטלטלו. הגה: ולכן מותר ליקח פירות הטמונים בחול כי אין אותו עפר מוקצה (בית יוסף סימן ש"ח בשם שבולי לקט):

לט. אסור לטלטל בהמה חיה ועוף ואף על פי כן מותר לכפות את הסל לפני האפרוחים כדי שיעלו וירדו בו ובעודם עליו אסור לטלטלו:

מ. כל בהמה חיה ועוף מדדים אותם בחצר דהיינו שאוחז בצוארם ובצדדים ומוליכין אם צריכין הבעלי חיים לכך ובלבד שלא יגביהם בענין שיעקרו רגליהם מן הארץ דמוקצין הם ואסור לטלטלו חוץ מתרנגולת שאין מדדין אותה מפני שמגבתה עצמה מן הארץ ונמצא זה מטלטל אבל דוחים אותה מאחוריה בידים כדי שתכנס:

אך באיזה ענין נוכל לבוא לזו המדרגה שישמור שבת בכל פרטיו העצה היעוצה לזה שיראה לזרז את עצמו ללמוד הלכות שבת ולחזור עליה תמיד כדי שידע האסור והמותר דאל"ה אפילו אם ילמוד כל ענינים המוסרים המזרזים לשמירת שבת כראוי לא יועיל לו וכדאיתא במדרש משלו לדעת חכמה ומוסר אם יש בידו של אדם חכמה הוא יכול ללמוד מוסר ואם אין בידו של אדם חכמה אין יכול ללמוד מוסר והכונה דאם הוא טועה בעיקר הענין שחושב שאין זה בכלל איסור מה יועיל לו המוסר בזה וה"נ בעניננו אם הוא חושב על איזה דבר שאין זה בכלל מלאכה או שבות לא יועיל לו שום מוסר. (הקדמת המשנה ברורה להלכות שבת)

מובטח לו שהוא
עולם הבא

הנה מוכא פאן ספר שו"ת ערוף ה"לכות שבת מחולק ל"ח החודש. שני עמודים ליום. כף יגמור כל ה"לכות שבת מדי חודש פחדשו. ויזכה שימלאו 19 כל עונותיו. נא לפרסם בפתי כנסיות ובפתי מדרשות. ובשמחות. ולכל החברים וידידים. לזכות את הרבים ל"היות ב"ן עולם הבא" על ידי לימוד "ה"לכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה"!

זכר המזכה את הרבים י"ה לחודש - עמוד ב זוכה לבנים צדיקים!

כל השנה
הלכות
בכל יום